

Sygn. akt VIII U 1031/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Szmajduch
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2015 r. w Gliwicach

sprawy J. G. (G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 16 grudnia 2013r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Mariola Szmajduch

Sygn. akt: VIII U 1031/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 grudnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. przyznał J. G. prawo do emerytury po emeryturze od dnia 1 października 2013r. w związku z ukończeniem przez ubezpieczonego powszechnego wieku emerytalnego.

W odwołaniu od powyższej decyzji, ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury górniczej z zaliczeniem lat pracy w wymiarze półtora krotnym oraz zasądzenie od ZUS kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu zarzucił, że za podstawę wyliczenia świadczenia przyjęto nieprawidłowo kwotę (...),78 zł, a nie jak twierdzi ZUS kwotę 4750,62 zł, przyjętą w decyzji z dnia 10 marca 2009r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko. ZUS wskazał, że zgodnie z obowiązującymi przepisami możliwość przyznania emerytury po emeryturze dotyczy sytuacji, gdy osoba wcześniej uprawniona do takiego świadczenia spełniła warunki wymagane do ustalenia emerytury na podstawie innego przepisu. Według art. 21 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawa wymiaru emerytury przyznanej po emeryturze stanowi zwaloryzowana

podstawa wymiaru wcześniej przyznanej emerytury. Dalej ZUS wyjaśnił, że wysokość emerytury dla osoby, która wcześniej była uprawniona do tego świadczenia, ustala się z uwzględnieniem art. 53, tj. emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru wcześniej przyznanego świadczenia oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury. Wyżej wymienionego przepisu nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym (art. 53 ust. 4 ustawy). W takim przypadku część socjalną emerytury oblicza się od aktualnej kwoty bazowej, natomiast część emerytury należną za okresy składkowe i nieskładkowe oblicza się od zwaloryzowanej podstawy wymiaru, ustalonej z zastosowaniem kwoty bazowej ostatnio przyjętej do obliczenia poprzedniego świadczenia.

ZUS wskazał, że w niniejszej sprawie J. G. ur. (...), decyzją ZUS O/T. z dnia 12 listopada 2003r. uzyskał prawo do emerytury z dniem 9 października 2003r. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych, tj. z lat 1991 – 2000, gdzie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 208,78%. Podstawa wymiaru została obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 208,78% przez kwotę bazową 1.862,62 zł i wyniosła 3.888,78 zł. Do ustalenia wysokości świadczenia organ rentowy uwzględnił staż pracy w ilości: 33 lata i 8 miesięcy okresów składkowych oraz 10 miesięcy okresów nieskładkowych.

Kolejną decyzją z dnia 27 stycznia 2009r. ZUS przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury górniczej od 1 września 2008r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku. Przy ustaleniu wysokości świadczenia zarówno wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia jak również postawa wymiaru i okresy składkowe i nieskładkowe nie uległy zmianie. Natomiast, obliczając wysokość emerytury górniczej organ rentowy zastosował następujące przeliczniki górnicze: do 169 miesięcy (14 lat i 1 miesiąc) przelicznik 1,8, zaś do 63 miesięcy (5 lat i 3 miesiące) przelicznik 1,2 - łącznie 379,8 miesięcy. Jednocześnie ZUS zawiesił wypłatę świadczenia z powodu zbiegu prawa do więcej niż jednego świadczenia. Decyzją z dnia 10 marca 2009r. organ rentowy wznowił wypłatę świadczenia i wypłacił ubezpieczonemu wyrównanie za okres od 1 września 2008r. do 28 lutego 2009r.

Zaskarżoną decyzją z dnia 16 grudnia 2013r. ZUS O/W. przyznał J. G., z dniem 1 października 2013r. tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku, prawo do emerytury po emeryturze w związku z ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego.

Podstawę wymiaru świadczenia 3.888,78 zł obliczono przy zastosowaniu wskaźnika podstawy wymiaru 208,78% oraz kwoty bazowej 1862,62 zł, zaś po uwzględnieniu przysługujących waloryzacji wysokość emerytury wyniosła 3.049,91 zł. Organ rentowy przyjął taką samą kwotę bazową, wysokość podstawy wymiaru oraz okres składkowy i nieskładkowy jak w decyzji przyznającej prawo do emerytury górniczej, ale nie uwzględnił przeliczników wskazanych w art. 51 ustawy emerytalnej, bo nie jest to emerytura górnicza.

Jednocześnie organ rentowy poinformował ubezpieczonego, że zawiesił wypłatę świadczenia, ponieważ przyznana emerytura jest emeryturą mniej korzystniejszą niż pobierana przez niego emerytura górnicza (3.903,11 zł).

Organ rentowy wyjaśnił nadto, że nie zastosował przeliczenia podstawy wymiaru zgodnie z art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. nie uwzględnił 24% nowej kwoty bazowej obowiązującej w dacie nabycia prawa do emerytury w związku z ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego, ponieważ po nabyciu prawa do wcześniejszej emerytury wnioskodawca nic pozostawał w ubezpieczeniu emerytalno - rentowym co najmniej 30 miesięcy.

ZUS wyjaśnił, że zgodnie z art. 88 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS świadczenie ubezpieczonego podlega corocznie waloryzacji od dnia 1 marca. Waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji. Zarówno w decyzjach z dnia 27 stycznia 2009r. jak i 10 marca 2009r. ZUS również zastosował podstawę wymiaru w wysokości 3.888,78 zł, z tym że dodatkowo wskazał, iż podstawa wymiaru po

waloryzacji od 1 marca 2006r. wynosi 4.204,22 zł, po waloryzacji od 1 marca 2008r. - 4.477,49 zł, zaś po waloryzacji od 1 marca 2009r. - 4.750,62 zł.

Na rozprawie w dniu 20 stycznia 2015r. pełnomocnik ubezpieczonego sprecyzowała, że ubezpieczony domaga się zastosowania do obliczenia wysokości emerytury przyznanej w zaskarżonej decyzji podstawy wymiaru świadczenia 4750,62 zł, zastosowanej w decyzji z dnia 10 marca 2009r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. G. urodził się (...)

Decyzją z dnia 12 listopada 2003r. wydaną przez ZUS O/T. ubezpieczony uzyskał prawo do emerytury z dniem 9 października 2003r.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie z 10 lat kalendarzowych, tj. z lat 1991 – 2000, gdzie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 208,78%.

Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono staż pracy w ilości 33 lat i 8 miesięcy okresów składkowych oraz 10 miesięcy okresów nieskładkowych.

Obliczenie podstawy wymiaru świadczenia i jego wysokości nastąpiło przy zastosowaniu kwoty bazowej 1862,62 zł. Tak ustalona podstawa wymiaru świadczenia wyniosła 3888,78 zł.

Decyzją z dnia 27 stycznia 2009r. ZUS O/Z. przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej od dnia 1 września 2008r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku.

Do ustalenia wysokości świadczenia ZUS przyjął zwaloryzowaną podstawę wymiaru dotychczas pobieranego świadczenia tj. zastosowano wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 208,78%. W decyzji wskazano, że zwaloryzowana podstawa wymiaru świadczenia wyniosła od 1 marca 2006r. 4204,22 zł, zaś od 1 marca 2008r. 4477,49 zł.

Obliczając wysokość emerytury górniczej organ rentowy zastosował następujące przeliczniki górnicze: do 169 miesięcy (14 lat i 1 miesiąc) przelicznik 1,8%, zaś do 63 miesięcy (5 lat i 3 miesiące) przelicznik 1,2% - łącznie 379,8 miesięcy.

Jednocześnie ZUS zawiesił wypłatę świadczenia z powodu zbiegu prawa do więcej niż jedno świadczenia.

Decyzją z dnia 10 marca 2009r. organ rentowy wznowił wypłatę świadczenia jako korzystniejszego i wypłacił ubezpieczonemu wyrównanie za okres od 1 września 2008r. do 28 lutego 2009r. W treści tej ostatniej decyzji ZUS wskazał, że podstawa wymiaru świadczenia po waloryzacji wyniosła od 1 marca 2008r. - 4477,49 zł, zaś od 1 marca 2009r. - 4750,62 zł.

W dniu 25 października 2013r. J. G. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym.

Decyzją z dnia 16 grudnia 2013r. ZUS O/W. przyznał J. G., z dniem 1 października 2013r. tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku, prawo do emerytury w związku z ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego.

Wysokość „nowej” emerytury ustalił ZUS na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 1 w zw. z ust. 2 pkt 1 ustawy emerytalno – rentowej tj. w oparciu o dotychczasową podstawę wymiaru 3888,78 zł obliczoną przy uwzględnieniu poprzednio zastosowanej kwoty bazowej, obowiązującej w dacie przyznania emerytury w 2003r. tj. 1.862,62 zł i wskaźnika podstawy wymiaru 208,78%. Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto 33 lata, 8 miesięcy okresów składkowych oraz 10 miesięcy okresów nieskładkowych. Nie zastosowano przeliczników górniczych.

Podstawę wymiaru dotychczasowego świadczenia ustalono z uwzględnieniem wszystkich kolejnych waloryzacji.

Aktualna wysokość postawy wymiaru świadczenia po kolejnych waloryzacjach nie została wskazana w treści decyzji.

Jednocześnie ZUS poinformował ubezpieczonego, że zawiesił wypłatę świadczenia, ponieważ przyznana emerytura jest emeryturą mniej korzystniejszą niż pobierana przez niego emerytura górnicza.

Powyższą decyzję z dnia 16 grudnia 2013r. zaskarżył odwołujący, domagając się zastosowania do obliczenia emerytury przyznanej w powszechnym wieku emerytalnym podstawy wymiaru świadczenia 4750,62 zł, zastosowanej w decyzji z dnia 10 marca 2009r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego i pisma organu rentowego z dnia 21 listopada 2014r. (k.42). Zgromadzony materiał dowodowy, Sąd uznał za kompletny, wiarygodny i mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy w Gliwicach zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, stanowi:

- 1) podstawa wymiaru renty – w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do renty, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 5, albo
- 2) podstawa wymiaru ustalona na nowo w myśl art. 15.

Zgodnie z ust. 2 przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury.

Według treści art. 53 ust. 3 emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury.

Zgodnie jednak z ust. 4, przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

W rozpoznawanej sprawie przedmiotem sporu pozostaje, czy ubezpieczony ma prawidłowo ustaloną wysokość emerytury przyznanej decyzją z dnia 16 grudnia 2013r., w szczególności czy prawidłowo ustalono podstawę wymiaru świadczenia.

Skarżący zarzuca bowiem, że ZUS zastosował podstawę wymiaru w wysokości 3888,79 zł a nie jak to miało miejsce w decyzji z dnia 10 marca 2009r. podstawę wymiaru świadczenia 4750,62 zł.

Ubezpieczony prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym uzyskał w 2003r.

Do wyliczenia świadczenia organ rentowy przyjął wynagrodzenie z 10 lat kalendarzowych, tj. z lat 1991 – 2000, gdzie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 208,78% oraz zastosował aktualną wówczas kwotę bazową 1862,62 zł. Tak ustalona podstawa wysokości wymiaru świadczenia wyniosła 3888,78 zł.

Następnie ZUS zarówno w decyzji z dnia 27 stycznia 2009r. przyznającej ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej, jak i w zaskarżonej decyzji z dnia 16 grudnia 2013r. przyznającej prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym prawidłowo dokonał wyliczenia tych świadczeń w oparciu o treść cytowanego art. 21 ust. 1 pkt 1

w zw. z ust. 2 pkt 1 ustawy emerytalno – rentowej tj. przyjął podstawę wymiaru wcześniej pobieranego świadczenia w wysokości uwzględniającej wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do tego świadczenia.

Ubezpieczony nie przedłożył dowodów w postaci np. dotychczas nie przedłożonych zarobków, które pozwalałyby na obliczenie korzystniejszego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia, zatem ZUS do obliczenia „nowej” emerytury przyjął podstawę wymiaru dotychczas pobieranego świadczenia.

Faktem jest, że treść zaskarżonej decyzji może być dla ubezpieczonego nieczytelna, gdyż ZUS wskazał jedynie na podstawę wymiaru dotychczas pobieranych świadczeń tj. kwoty 3888,78 zł, które było niejako punktem wyjścia do obliczenia „nowej” emerytury, natomiast nie wskazał w jaki sposób dokonano jej waloryzacji i jaka jest wysokość podstawy wymiaru po waloryzacji w dacie wydania decyzji. Takie wyjaśnienia znalazły się natomiast w poprzednich decyzjach ZUS z dnia 27 stycznia 2009r. i z dnia 10 marca 2009r.

Takie wyliczenie emerytury ubezpieczonego znalazło się w piśmie ZUS z dnia 14 listopada 2014r., gdzie organ rentowy szczegółowo przedstawił sposób przeprowadzenia kolejnych waloryzacji zarówno świadczenia jak i podstawy wymiaru świadczenia.

Z przedstawionych wyliczeń wynika, że podstawa wymiaru świadczenia, która w decyzji z dnia 12 listopada 2003r. została ustalona na 3888,78 zł podlegała kolejnym waloryzacjom i wynosiła: od 1 marca 2004r. - 3958,78 zł, od 1 marca 2006r.- 4204,22 zł, od 1 marca 2008 r.- 4477,49 zł, od 1 marca 2009r.- 4750,62 zł, od 1 marca 2010r.- 4970,10 zł, od 1 marca 2011 r.- 5124,18 zł, od 1 marca 2012r. - 5223,08 zł, zaś od 1 marca 2013r. - 5432,00 zł.

Z powyższego wynika, że przy obliczaniu emerytury ubezpieczonego została faktycznie zastosowana podstawa wymiaru świadczenia, której zastosowania domaga się skarżący (od 1 marca 2009r.- 4750,62 zł) i po kolejnych waloryzacjach na dzień 1 marca 2013r. wynosi ona 5432,00 zł.

Należy również wskazać, że ZUS prawidłowo nie zastosował w zaskarżonej decyzji przeliczników górniczych, gdyż przyznane świadczenie nie jest świadczeniem górniczym, do którego zgodnie z art.51 ust.1 omawianej ustawy stosuje się przeliczniki 1,5 ,1,8 , 1,4 i 1,2. Po myśli art.52ust.1 ustawy przy ustalaniu emerytur innych niż określone w art.51 ,czyli emerytur niegórniczych, stosuje się przeliczniki 1,5 i 1,8 za każdy rok pracy górniczej wykonywanej pod ziemią., której odwołujący niewątpliwie nie wykonywał.

Nadto ZUS prawidłowo nie zastosował 24% obowiązującej aktualnie kwoty bazowej w części socjalnej emerytury, gdyż zgodnie z art. 53 ust.4 ustawy emerytalno-rentowej prawo do zastosowania 24% obowiązującej aktualnie kwoty bazowej w części socjalnej emerytury przysługuje tylko tym osobom, które po przyznaniu świadczenia przepracowały co najmniej 30 miesięcy, czego ubezpieczony nie wykazał.

Reasumując zaskarżona decyzja jest zgodna z obowiązującymi przepisami.

Mając powyższe na względzie, Sąd na mocy (...) § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

SSO Mariola Szmajduch